

Director:

Joan Bessón

Consell de Redacció:

Lluís Torres, Eugeni Rius, Frederic Nadal, Joaquim Elcacho, Antoni Rabal, Victor Busquet, Joan Carles Torra.

Fotografia:

Pere Cornelles, Josep Nogués i Joan Safont

Col·laboradors:

Miquel Moreno, Joan Cortés, Manel Clot, Miquel Barbany, Carles Nogueira, Juli Santaeugenia, Joan Marqués, Angel Ruiz, Joan Ignasi Llagó, Raimon, Eugeni Estradé, Antoni Jonch i Mercè Barnils.

Col·laboració especial:

Jordi Riba

Humor:

Isidre Bonet

Administració:

Maria Josep Bessón

Distribució i subscripcions:

Jordi Bessón

Edita: JBB

Redacció i Administració:

Torras i Bages, 11, 1.er B
Granollers

Telèfon:

870 09 00 (3 línies)

Publicitat:

L'ACTUALITAT COMARCAL

Composició:

Fotocomposició CABOT
Corró, 129 - **Granollers**

Imprimeix:

BENGAR, Isabel de Villena, 50
Granollers

Dipòsit legal:

B-34.273 - 1982

L'ACTUALITAT COMARCAL no es solidaritza necessàriament amb l'opinió dels seus col·laboradors.

Queda prohibida la reproducció total o parcial de qualsevol text, dibuix o fotografia sense esmentar la seva procedència.

És una publicació
Grup Atzagaia

Una relliscada perillosa

Consideracions polítiques al marge, la decisió presa per la Generalitat dies enrera sobre l'adjudicació de llicències per a la instal·lació d'emissores de FM demostra una vegada més que no sempre plou al gust de tothom. Hi havia enorme expectació per a saber què passaria amb les emissores de ràdio municipals, un fenòmen social d'envergadura que ens ha demostrat a tots que els mitjans de comunicació no són patrimoni exclusiu de ningú. L'espectació es tornava decepció quan se sabia que només tres de les seixanta-una emissores que venen funcionant a Catalunya aconseguen el permís. La reacció no es feia esperar i les fortes crítiques que com a conseqüència ha rebut la Generalitat no deixen de tenir la seva part de raó.

Però vagi per endavant que el primer grau de responsabilitat l'ha assumir el propi Secretariat de les EMUC (Emissores Municipals de Catalunya), que amb indubtable bona fe redactava un comunicat quinze dies abans de la resolució sol·licitant pràcticament ésser marginades en la concessió de les llicències pertinents. Honest en el seu objectiu el comunicat queia per la seva ingenuïtat.

La postura favorable d'aquest setmanari a les emissores municipals ha quedat ben clara en els tres mesos que portem de vida, però aquesta actitud no ens impedeix veure que si no hi ha un canvi d'estratègia per part dels responsables la relliscada patida pot tenir conseqüències definitives. L'arribada de l'Administració socialista obria indiscutiblement unes perspectives bastant més optimistes que no pas les que ofería l'Administració centrista. I en aquesta línia cal situar l'elaboració d'un comunicat del que es poden fer totes les interpretacions que es vulguin, però que deixa entreveure l'intenció d'aconseguir un status gairebé de privilegi que a la curta o la llarga s'hagués convertit en una perillosa hipoteca sobre aquests mitjans de comunicació, que en els seus tres anys de vida han tingut com a principal preocupació demostrar la seva independència respecte dels ajuntaments que els han recolzat i demostrar, també, la seva capacitat per a donar una informació objectiva, per a donar un servei satisfactori. En aquest sentit doncs, sol·licitar un status especial era demanar ésser reduïdes a un «ghetto». Hi han emissores municipals —a la nostra comarca tenim l'exemple contundent de Ràdio Mollet o Ràdio Granollers, on els respectius consistoris han abocat els recursos econòmics necessaris per aconseguir unes emissores altament qualificades— que res tenen que envejar a futures estacions de financiació privada.

L'argument esveït per la Generalitat sobre aquesta capacitat tècnica en el moment d'atorgar els permisos, és el mateix que es fa la gent del carrer, que veu a les «municipals» amb absoluta simpatia, però amb escasses possibilitats. Cal dir que han estat les pròpies EMUC qui servien en plateta un argument inexacte. Greu error.

Joan Besson